

Predikan i Västerorts kyrkan på andra advent 9 dec 2018

Matteus 13:31-34

Jesus lät dem höra en annan liknelse: "Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna." Han använde också en annan liknelse: "Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat." Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem,

Vad betyder ett kommatecken? Jo, att något mer ska komma. Hela adventstiden är på något sätt ett kommatecken, någon ska komma. Advent betyder ju ankomst. Gud själv kommer oss till mötes i de olika berättelserna. Gud själv kommer nära, Gud rike är nära!

Texten vi just läste avslutas i våra psalmböcker med en punkt, som i punkt slut. Men i våra biblar avslutas texten med ett kommatecken. Vad var det som skulle komma? Och vad är det som textväljarna valde att inte ta med. Den fullständiga meningen lyder *Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem (kommatecken) för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.*

Varför utesluta denna vers? Är det för att Jesus hänvisar till profetord, är det för att syftet med hans liknelser inte ska vara att ropa ut vad som hänt sedan världens skapelse?

Det är lite spännande att söka upp vilket profetord Jesus syftar på och det som åsyftas är en vers ur Psaltaren, Psalm 78:2, alltså inte någon av profetböckerna. Där står det *Jag vill yppa visdomsord och tyda det förgångna.* Inte mycket till korrekt citat kan man tycka. Den versen är början på en

historieskrivning för Israeliterna. Att Jesus på något sätt citerar detta ord handlar nog mer om att han *vill yppa visdomsord* och att han vill tyda det som varit dolt och nu kommit i dager genom honom

Det är ganska uppfriskande de gånger då Jesus citerar ord ur det vi kallar Gamla Testamentet. Han använder citaten ganska vidlyftigt och ger dem tolkningar in i den tid som är hans.

Inte sällan ganska långt ifrån grundtextens syften. Gör han det för att lura åhöraren till en större tillförlitlighet? Ungefär som körledaren i Missionskyrkan i Västerås gjorde för många år sedan. Kören ville bara sjunga Bach och inget som var skrivet i vår tid. Det fanns en slags snobbism. Så han skrev samman ett verk satte en latinsk text på det, översatte den, och skrev att det var Johan Sebastian Bachs verk. Kören tog gladeligen emot stycket och tyckte det var så fint... och då berättade han att det var han som hade skrivit det. Ibland är hänvisningar och citat till för att ge en tillförlitlighet och auktoritet.

Eller gör han det för att skapa en trygghet att allt hör ihop, från Världens skapelse, till det nu som var då osv? Det vet vi inte.

Det vi vet är att Jesus har ett pragmatiskt sätt att använda texterna och DET kan vi lära oss något av. Det leder oss långt bort från all sorts bokstavstro och fundamentalism.

Vad är det i dagens evangelium som är att ropa ut vad som varit dolt sedan världens skapelse? Vilka är visdomsorden som tyder det förgångna, beskriver nuet och stakar ut framtiden?

Jag vill berätta en historia och jag kan ha berättat den förut men kanske var du inte här den gången eller så har du glömt det och är det så att du känner igen berättelsen så höll den tydligen måttet.

Det var vid den här tiden för sisådär 20 år sedan. Min yngste son, som då var sisådär 4 år, och jag skulle storhandla. Han satt i kundvagnen och vi plockade på oss det vi skulle ha.

Det hände ibland att när jag fick lite egen tid med en av sönerna så passade jag på att fråga nåt som jag kanske skulle kunna ha nytta av vid en predikan eller något liknande. Ni vet, barns berättelser kan ju vara så dråpliga.

Så det blev så också denna gång nånstans mellan charken och mjölken. Eftersom det lackade mot jul så var vi ganska ofta i kyrkan och jag frågade vad han tyckte om det. Han svarade att *det pratas så mycket om Jesus och så*. Jag försökte förklara att det fanns en viss rimlighet i det och sedan frågade jag vad han tyckte om Jesus. Han svarade med omedelbarhet *Jag tycker han är bra*. Pappa pastorn tog orden till sig bevarade dem i sitt hjärta men hann inte begrunda dem särskilt länge innan han la till *Jag tycker han är bra liten*.

Jag drog öronen till mig och fokuserade lite besviket på det som skulle handlas. Men samtidigt tänkte jag *Vad har han fått det ifrån? Vaddå, han är bra liten?* Har jag sagt nåt, har kyrkan sagt nåt? Efter ett tag, när vi kommit hem igen och varorna var inplockade i kyl, frys och skafferier kom jag på att han menade den nyss framplockade Julkrubban från Nicaragua. Där det lilla Jesusbarnet ligger i krubban och har en fin inkamössa på sig. Den Jesus är *bra liten!*

Vad är det i dagens evangelium som är att ropa ut vad som varit dolt sedan världens skapelse? Vilka är visdomsorden som tyder det förgångna, beskriver nuet och stakar ut framtiden?

Mina tankar då den där gången på köpcentrat, liksom nu, landar i det jag nog skulle vilja uppfatta som något som varit dolt sedan världens skapelse och som, om vi i kyrkan inte förstår budskapet rätt, riskerar att fortsätta vara fördolt. Och mycket talar för att det är så det är just nu. Därför är det dags att vi om och om igen formulerar den tro som utgår från att det är det lilla som betyder mycket. Detta måste ropas ut!

Senapskornet, surdegen/jästen och det lilla Jesusbarnet med Inkamössa, berättar samma sak, samma sanning; Det är det lilla som är stort. Utan att se, förstå, uppskatta det lilla kan vi aldrig se, förstå, uppskatta, det stora; helheten, skeendet, livet.

När texten säger att senapskornet är det minsta av alla frön, så är det inte sant. Det finns många frön som är mindre. Jag kollade på *Allt om trädgårds* hemsida och där kunde jag läsa att både Begoniafröet och Orkidéfröet är mycket mindre än senapskornet.

När texten säger att senapskornet växer upp till ett träd för himmelens alla fåglar, så är inte heller det sant. Mellan 1.8 och 6 meter högt kan senapsbusken bli.

Men när liknelserna berättar om att det är lite som kan förändra mycket, när evangeliet säger att det lilla är början på det som blir stort, så är det sant. Och inte bara sant utan det är värt att ropa ut som en sanning som har levt sedan världens skapelse. En sanning som ständigt kommit i skymundan för det som tar mer plats, låter mer, får mer rubriker... det storvulna, det omedelbart iögonfallande, det storslagna. Adventstidens kommatecken vill åter och återigen berätta om att när Gud kommer oss människor till mötes är det inte på det storslagna sättet, för vore det så, skulle vi aldrig kunna lita på det, komma till tro, leva av det.

Första advent kommer Gud till oss, ödmjukt ridande på en åsna. Andra advent som ett senapskorn eller en surdeg. Tredje advent som en som ropar i öknen, Johannes; en särling, kanske galning och fjärde advent kommer han som sparkar i magen hos den unga Maria som blir havande.

Gud kommer oss till mötes i det lilla, i det oansenliga, för att det är då som Guds storhet blir tillgänglig för alla. Nils Ferlin skriver:

*Kan du höra honom komma, ej i buller och gny, ej i tordönets sprakande dunder
Nej, han vandrar i sin örtagård lik himmelens skyn i morgonens solstänkta lunder.*

*Kan du höra honom komma, att han kommer som en psalm så mjuk och så
drömmande stilla
han vandrar dig till mötes i dagarnas kvalm och han vill dig inte alls något illa.*

*Ty han talar ej latin, som den grå teologin vilken halkat på sin egen halhets halka
Men han talar som en ton ur en mjuk violin och han talar såsom aftonens svalka.*

Så nära är Guds rike, är Gud själv, när det kommer till rumslig närhet. Närmast ömsint, mycket inkännande, med små uttryck, varsamt. Som psalm 25 i våra psalmböcker uttrycker det; *Barnet, blomman, vinden, hand som smeker kinden, lika nära finns du, fast vi dig ej ser.*

Den andra frågan som springer ur temat Guds rike är nära, är ju den om det också är nära i meningen nära förestående. Den frågan verkar ha levt starkt på Jesu tid och åker man bil mellan Alvik och Vällingby längs Drottningholmsvägen så sitter färgglada A4-ark med texten *Jesus kommer snart*. Och jag vet inte, men visst kan man tycka att begreppet snart har blivit lite väl uttänjt, när det har gått 2000 år. Så, kort och gott måste vi nog erkänna att om tidens slut och när Guds Rike kommer på det sättet vet vi inget. Som gudstjänstens ingångsord berättade...

Tillfrågad av fariséerna om när Guds rike skulle komma svarade han: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er."

Guds rike är inom er! Guds rike är så nära. Du och jag är en del av Guds rike, du och jag bär detta Guds rike i våra liv. För många och för mig är begreppet Guds rike lite märkligt, ett rike bygger ofta på gränsdragningar och det vi vill tro att Guds rike handlar om är väl så långt vi överhuvudtaget kan komma från gränsdragningar... om vi nu alla är bärare av det.

Guds rike är väl helt enkelt livet, det stora, det goda.

Livet som börjar i det lilla, i mötet mellan ett litet oansenligt ägg och en lika liten och oansenlig spermie och tycke uppstår, livet växer. Först växer det inom kvinnan, där inne där Guds rike är, där är det nya livet på gång. Sedan efter nio månaders omfamnande tar det sig ut och blir ett självständigt liv med egna förutsättningar och med egna möjligheter. Det börjar i det lilla och växer sig till som en del av det hela, det stora, skeendet... livet!

*Ett litet barn av Davids hus ska göra vinternatten ljus.
Ett barn ska hjälpa oss att tro, här mitt ibland oss ska det bo.*

*Ett barn som kommer ifrån Gud ska lära oss sin kärleks bud.
Det är advent, och än en gång ska jorden höra änglasång.*

*Ett barn ska hjälpa oss att tro, här mitt ibland oss ska det bo.
Det är advent, var glad, tänd ljus för Frälsaren av Davids hus.*

Amen

Vi sjunger psalm 485